

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 220.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000471200/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

»Nu maa Du ikke forlade mig et Øjeblik, Wolf — — før Gud han kommer, om det nogetid skeer. — Nu gaar jeg i Seng — — tænd Lampen, hæld noget Tran i den, den er vistnok tom — — — Hvor gaar Du hen?»

»Ja, jeg gaar ind i Kapitelsalen forat faa tændt denne Fyrrespaan, dér er jo Lys.«

»Kom straks igjen!»

»Ja, ja —«

Doktor Martin løste sine Lædersaaler af Fødderne og smed sig paa Sengen. — Wolf var der straks efter med sin brændende Spaan og tændte nu Lampen, der var en ganske simpel Jærnskaal med en Tud, hvori Vægen var anbragt. Den hang i tre tynde Jærkjæder ned fra Loftet.

»Vil I ikke have Tøjet af?» spurgte Wolf.

»Nej, jeg vil ligge i Klæderne, saa kan jeg komme hurtigt op, hvis jeg ikke kan holde det ud i Sengen — — Aa, snak med mig, Wolf! — skjønt det hjælper vist ikke mere —«

»Jeg duer ikke til at snakke med nogen. Sagen er den, at jeg kommer altid til at tale alene, hvordan det er.«

»Aa, det drejer sig i min Sjæl, ligesom kogende Vand i en Gryde. Det kommer op, hvad der er i mig, og synker ned igjen: Kan Troen alligevel ikke gjøre det? Kommer det an paa vore Gjærninger? kommer det an paa Bodsøvelser? — Men de kan da hellerikke skaffe mig Fred og Vished, det veed jeg, det kan de ikke! det kan de ikke! — saa, nu synker det! Men jeg skal maaskee ikke have Fred og Vished, hverken paa den ene eller den anden Maade, for jeg hører maaskee til de Fortabte, som er bestemte til at fortabes, som aldrig kan blive frelste — — Ja, det er som kogende Vand, det skolder mig — —«

»Jeg vilde jo godt være til Hjælp, hvis jeg kunde,« sagde Wolf, der stod og lettede paa Benene. »Hm, hm, hm —«

»Og nu er jeg ikke længer ene og har kun mig selv at sørge for. Jeg er som en Fader med mange Børn — — Jeg har bedraget mange med min Lærdom, de gaar den samme Vej — — — Nu veed jeg, hvad det er, nu har det Navn, nu veed jeg Beskyldningen imod mig! — — —«

»Ja, Doktor Martin, men det var jo ikke min Mening —«

»Men værst er det dog, naar det bliver navnløst anden Gang — den navnløse Pine, uden Tid — — den kan kun vare helt kort, ellers er det forbi med mig, Wolf — — — Siig